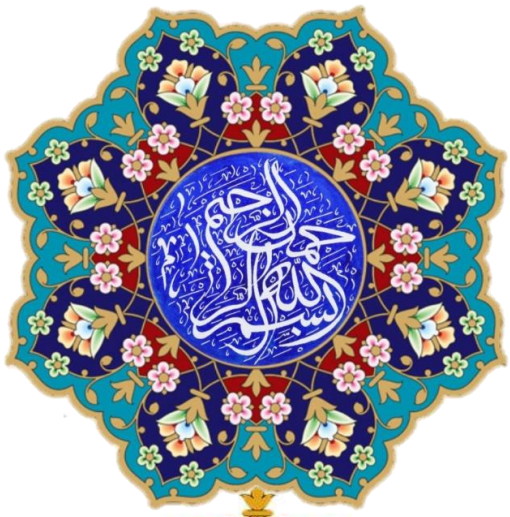

انجمن علمی فرهنگی انصار المهدی (عج)

کانال اثنی عشریه
https://t.me/antimortad

لینک مجموعه انصارالمهدی عجل الله فرجه
https://t.me/ansar_almahdi_1

موضوع کنفرانس: احمد بصری در توضیح فرازی مشکوک از دعای عرفه، امام حسین علیه السلام را مشرک می داند.

ارائه توسط: استاد سید مهدی مجتهد سیستانی

تاریخ: 1399 نهم شهریور (عاشورا)

بسم الله الرحمن الرحیم

با سلام و عرض تسلیت به همه دوستداران ابا عبد الحسین علیه السلام.

ای اهل بیت مظلوم، در کربلا بریدند
سر از قفا حسین را، کاری نمی توان کرد

هر چه زنم به سینه، هر چه زنم به صورت
این آتش درون را، کاری نمی توان کرد

چاک است سینه ها از، خون های گوش زینب
با این مصیبت ای وای، کاری نمی توان کرد

ای عاشقان بگریید، ای عاشقان بنالید
جز این دو کار، دیگر، کاری نمی توان کرد

انصار المهدی عجل الله فرجه

می سوزد اندرونم، از غصه رقیه

لیکن برای این درد، کاری نمی توان کرد

عبد اللّه مجاهد، دستش خداست شاهد

پیش عمو جدا شد، کاری نمی توان کرد

وقتی سپر نباشد، با حرمله و تیرش

در این جهان عادی، کاری نمی توان کرد

مهدی بیا که محسن، مهدی بیا که اصغر

منتظر تو هستند، کاری نمی توان کرد

صلی اللّه علیک یا غریب فاطمهٔ

قبل از شروع کنفرانس درباره اهانتی که احمد هنبو شی به حضرت سید الشهدا کرده است، تذکر می دهم:

کلیه مطالب این کنفرانس توسط استاد شریفی تهیه شده و بنده تنها کمی آن را سر و سامان داده و فقط ارائه دهنده آن هستم.

از آنجا که احمد بصری حجت خدا نیست و به طبع، صفات حجت های الهی از جمله عصمت را ندارد برای توجیه اعمال و رفتارش سعی نموده مقامات انبیاء و ائمه را تا حد ممکن پایین بیاورد.

به همین دلیل اهانت های سخیف و کفرآمیزی را به آن حضرات نسبت می دهد که همین به تنهایی برای اثبات باطل بودن این فرد و جریان پیرو او کفایت میکند.

و یکی از توهین های سخیف احمد، اتهام شرک به امام حسین علیه السلام است.

او در کتاب متشابهات در مورد مقطعی از دعای عرفه" که البته این مقطع جزو دعای عرفه نمی باشد و در ادامه همین مقاله به نقد آن خواهیم پرداخت - اشاره می کند که در وجود امام حسین علیه السلام شک و منیت وجود داشته که شاخه ای از شرک محسوب می شود.

☑ سؤال/ 27: ما معنى قول الحسين^ فى دعاء عرفة: (إلهى أخرجنى من ذل نفسى، وطهرنى من شكى وشركى) ؟

الجواب: الشرك أنواع، منها:...

3 - الشرك النفسى: وهو أخفى أنواع الشرك وهو (الأنا) التى لابد للمخلوق منها، وهى تشوبه بالظلمة والعدم، التى بدونها لا يبقى إلا الله سبحانه وتعالى، وبالتالى فكل

عبد من عباد الله هو مشـــرک بهذا المعنی. والإمام الحســـین أراد هذا المعنی من الشرک وما یصحبه من الشک

سوال 27:

معنی فرموده ی حسین علیه السلام در دعای عرفه که میفرماید (الهی مرا از ذلت نفس خویش خارج کن و مرا از شک و شرک خویش طهارت بخش)چیست؟

او با جسارت تمام اینگونه پاسخ میدهد:

شرک نفسانی: که مخفی ترین نوع شرک است و همان منیت می باشد که مخلوق را از آن گریزی نیســت این منیت او را با ظلمت و عدمی که بدون وجود آن فقط خدای سبحان و متعال میماند و لا غیر و درهم می آمیزد و از همین رو به این معنا هر بنده ای از بندگان خدا مشرک می باشد امام حسین(ع) این معنای شرک و نیز آن چه از شک به همراه دارد را قصد کرده است.

المتشابهات جلد 2 صفحه 30

نتیجه سخن احمد بصری:

احمد با این سخن خویش مدعی است که امام حسین علیه السلام در روز عرفه به مشرک بودن خویش و وجود شک و شبهه در دلش اعتراف کرده، و طبق سخن احمد دیگر ائمه و انبیاء هم دارای همین شک و شرک بوده اند.

ما برای بررسی این ادعا ابتدا باید صدور این مقطع از دعای عرفه را مورد بررسی قرار دهیم تا ببینیم ا صلاً آیا این ق سمت از امام ح سین علیه ال سلام صادر شده است یا خیر؟

در مرحله دوم باید به محتوای آن بپردازیم که آیا امام علیه السلام در اینجا معنای حقیقی را اراده کرده اند یا خیر ؟

و در مرحله سوم، نسبت این فقره را با روایات دیگر بسنجیم که آیا روایات دیگر، موید این معنا هستند یا خیر؟

و در این اثنا به تبعات کلام احمد هنبوشی نیز خواهیم پرداخت.

نقد:

1– این مقطع از دعای عرفه از ا ضافات صوفیه ا ست نه کلام امام حسین علیه السلام.

یکی از روش های احمد بصری در ا ستدلال به روایات، ا ستفاده از نسخه بدل ها یا روایاتی می باشد که در اصل صدورشان از معصومین اختلاف هست بلکه استفاده از روایات و مطالبی که جمهور شیعه آن را باطل می دانند.

و از جمله آن روایت ها همین مقطع از دعای عرفه است که به تصریح بزرگان

جزء دعای امام نبوده و از کلمات بعضی صوفیه به آن افزوده شده، و به همین دلیل بسیاری از بزرگان این قسمت از دعا را ذکر نکرده اند.

به طور مثال: خود سید بن طاووس در «مصباح الزائر»، مرحوم کفعمی در کتاب «بلد الأمین»، و علامه مجلسی در کتاب «زاد المعاد» ابن بخش دعاء را نقل نکرده اند.

نظر شیخ عباس قمی در مورد این مقطع از دعا:

شیخ عباس قمی صاحب مفاتیح الجنان هم در همین مورد تصریح می کند که مرحوم کفعمی و علامه مجلسی این مقطع از دعا را نقل نکرده اند و فقط از سید بن طاووس این مقطع نقل شده است:

کفعمی دعای عرفه امام حسین علیه السلام را در بلد الامین تا اینجا نقل فرموده و علامه مجلسی در زاد المعاد این دعای شریف را موافق روایت کفعمی ایراد نموده ولکن سید بن طاوس در اقبال بعداز یا رب یا رب یا رب این زیادتی را ذکر فرموده.

کلیات مفاتیح الجنان

نقد علامه مجلسی نسبت به بخش آخر دعاء عرفه:

علامه مجلسی بعد از نقل دعاء امام حسین علیه السلام در روز عرفه نسبت به بخش آخر دعا تصریح میکند که این فقره توسط صوفیه اضافه شده است ✓

أقول : قد أورد الكفعمی ره أيضـــا هذا الدعاء فی البلد الأمين وابن طاوس فی مصباح الزائر كما سبق ذكرهما ، ولكن ليس فی آخره فيهما بقدر ورق تقريبا وهو من قوله " إلهی أنا الفقير فی غنای " إلی آخر هذا الدعاء ، وكذا لم يوجد هذه الورقة فی بعض النسخ العتيقة من الاقبال أيضا ، وعبارات هذه الورقة لا تلائم سياق أدعية السادة المعصومين أيضا وإنما هی علی وفق مذاق الصوفية ، و لذلک قد مال بعض الأفاضل إلی كون هذه الورقة من مزيدات بعض مشايخ الصوفية ومن إلحاقاته وإدخالاته .

وبالجملة هذه الزيادة إما وقعت من بعضـــهم ، أولا فی بعض الكتب ، وأخذ ابن طاووس عنه فی الاقبال غفلة عن حقيقة الحال ، أو وقعت ثانيا من بعضـهم فی نفس كتاب الاقبال ، ولعل الثانی أظهر علی ما أومأنا إليه من عدم وجدانها فی بعض النسخ العتيقة ، وفی مصباح الزائر ، والله أعلم بحقايق الأحوال.

می گويم (علامه مجلسی):

كفعمی رحمة الله عليه اين دعا را در بلد الامين و ابن طاوس در مصـــباح الزائر آورده اند همانطور كه قبلا اين دو را ذكر كرده بوديم.

اما در آخر دعا در آن دو كتاب تقريبا به اندازه ی يک صـــفحه وجود ندارد و آن از " الهی لنا الفقير فی غنای " تا آخر دعا می باشد.

و همچنين در برخی از نسخه های عتيقه نيز وجود ندارد.

وبرای همين، اين صفحه با دعاهايی كه از معصومين صادر شده سازگاری ندارد.

و این قسمت دعا بر طبق مذاق صوفی ها می باشد و بخاطر همین است که برخی از افراد فاضل میل به این پیدا کرده اند که این صفحه از مواردی است که برخی از بزرگان صوفیه آن را به دعا افزوده اند.

و بالجمله این زیاده در دعا یا از سوی برخی از صوفی ها واقع شده که اول در بعضی از کتب بوده و ابن طاوس در کتاب الاقبال خود ذکر کرده و از حقیقت آن غافل بوده و یا بعداً این زیاده را برخی از صوفی ها در خود کتاب الاقبال افزوده اند. و شاید قول دوم آشکارتر باشد چون طبق آنچه اشاره کردیم در برخی از نسخه های قدیمی و عتیقه و همچنین در مصباح الزائر، آن صفحه وجود ندارد. و خداوند عالم به حقائق حال می باشد.

بحار الأنوار - العلامة المجلسی - ج 95 ص 227

نظر آیت الله شبیری زنجانی

تشخیص قائل این فقره از دعای عرفه:

شناخت متن حدیث و اینکه از عبارات یک متن بتوان آن را به معصوم استناد داد، کار بسیار مشکلی است و شخصی مثل مرحوم مجلسی می تواند در این میدان اظهار نظر کند.

این ذیل از منشات ابن عطاء الله اسکندرانی شاذلی تاج الدین ابوالفضل احمد بن محمد صوفی از بزرگان صوفیه در قرن هفتم و اوائل قرن هشتم است که شروح بسیاری برکتابش نوشته اند.

(ابن عطاء الله اسکندرانی در سال ۷۰۹ یعنی حدود ۴۵ سال پس از وفات ابن طاوس در سال (م ۶۶۴)از دنیا رفت. این ذیل در نسخه های قدیمی اقبال وجود ندارد و بعداً به اقبال ملحق گردیده است.)

همچنین شهید اول هم در مجموعه حدیثیش (نسخه ش ۸۹۳۲ کتابخانه مجلس) دعای عرفه را بدون این ذیل از سید بن طاوس نقل می کند و محال ا ست شهید که تمایلات عرفانی هم دا شته ذیل را در کتاب سید دیده با شد و نقل نکند. علاوه بر این در این فقره، تعبیراتی وجود دارد که قطعا با ادبیات سده اول تناسبی ندارد، مانند: «و ا سلک بی مسالک أهل الجذب» ! نیز دارای برخی خطاهای بیّن ادبی است

جرعه ای از دریا آیت الله شبیری زنجانی ج3 ص256...

نظر علامه تهرانی در مورد این مقطع از دعای عرفه:

این مناجات و حِکَمی که از ابن عطاء الله مشهور می باشد، از آن اوست و اسنادش به حضرت امام حسین سیدالشهداء (روحی فداه) غلط است.

مرحوم سید ابن طاوس وفاتش در پنجم ذی القعده سال ۶۶۴ بوده است، پس چطور تصور می شود این فقرات را از ابن عطاء الله که وفاتش در جمادی الآخره سنه ۷۰۹ بوده است ، اخذ کند و به حضرت نسبت دهد؟

میان زمان ارتحال این دو نفر چهل و چهار سال و هفت ماه فا صله ا ست، و سید نیم قرن پیش از انشاء کننده این دعاها رحلت نموده است.

بنابراین در اینجا به طور حتم باید گفت:

الحاق این فقرات به دعای امام در روز عرفه در کتاب اقبال، پس از ارتحال سید تحقق یافته است. بنابراین احتمال دوم علامه مجلسی رحمه الله بطور یقین به تعین مبدل می گردد و احتمال اقل او - که شاید ابتدا در کتب بعضی از آنان آمده بوده و ابن طاوس در کتاب اقبال با غفلت از حقیقت نقل کرده است - نادرست خواهد شد.

حا شا و کلا که سید با آن عظمت مقام، کلام عارفی را از کتابی اخذ کند و بردارد به دنبال دعای امام بگذارد و اسناد و انتسابش را به امام بدهد!

شاهد بر این، عدم ذکر سید در کتاب مصباح الزائر و عدم ذکر آن در نسخه های عتیقه از اقبال ا ست، یعنی این نسخه ها در زمان حیات سید بوده ا ست و پس از وفاتش بدان الحاق نموده اند.

اما چون علامه مجلسی از کتاب حکم عطائه بی اطلاع بوده و از مؤلف آن و از زمان تألیفش خبر ندا شته، به چنین ا سناد ا شتباهی درافتاده ا ست. واما ا شتباه مرحوم محدث قمی آن است که پس از آنکه ایشان که خبره فن و تألیف و بحث و فحص هستند، کلام علامه مجلسی را در بحارالأنوار دیده اند که فرموده ا ست این فقرات از دعا در نسخ عتیقه کتاب اقبال یافت نشده است،

چرا در مفاتیح الجنان فرموده اند: «ولیکن سید ابن طاوس در اقبال بعد از یا رب یا رب یا رب » این زیادتی را ذکر فرموده است»؟!

زیرا این عبارت، ا سناد دعا را به سید ابن طاوس می ر ساند. پس ایشان باید می فرمود: «در بعضی از نسخ کتاب اقبال که عتیقه نیستند، این زیادتی دیده شده است».

حاصل سخن آن است که ... اسناد آن به حضرت سیدالشهداء علیه السلام جایز نیست.

الله شناسی سید محمد حسین حسینی طهرانی ج1ص271...

نظر جلال الدین همایی، مولوی شناس معروف، در مورد این فقره از دعای عرفه:

مرحوم جلال الدین همایی در مولوی نامه اش در مورد مقطعی از مطالب مولوی که اشاراتی دارد به این قسم از دعای عرفه چنین می گوید:

بنده تمام این فقرات را عینا و بی کم و زیاد در نسخه قدیمی کتاب الحکم العطائیهٔ دیده ام ، شامل دعوات و مقامات عرفانی ابن عطاء الله اسکندرانی شاذلی تاج الدین ابوالفضل احمد بن محمد صوفی، عارف معروف سده هفتم هجری که وفات او را در ۷۰۹ نوشته اند، و مسلم دارم که در این باره تخلیطی شده است.

مولوی نامه مرحوم جلال الدین همایی.

نص عبارت دعای عطاءالله اسکندری

المناجاهٔ

وقال رضی الله عنه فی مناجاهٔ.. الهی اخرجنی من ذل نفسی و طهرنی من شکی شرکی

الحِکَم العطائیهٔ و المناجاهٔ الالهیهٔ السکندری ص11...

تعبیر اهل جذب از مصطلحات صوفیه است:

یکی دیگر از قرائن و شواهد عدم صدور این مقطع از امام این می باشد که لفظ اهل جذب در این قسمت:

إلَهی حَقِّقْنِی بِحَقَائِقِ أَهْلِ الْقُرْبِ وَ اسْلُکْ بِی مَسْلَکَ أَهْلِ الْجَذْب.

در هیچ کلامی از ائمه علیهم السلام وجود ندارد بلکه این از مصطلحات صوفیه است.

2– تبعات ادعای احمد:

1- امام حسین و راه نفوذ شیطان و نفس بر او

احمد بصری در کلامی، تصریح می کند کسی که دارای منیت و هوای نفس با شد نشان دهنده اینست که شیطان بر وی راه نفوذ و غلبه دارد و در جهاد اکبر که همان مبارزه با نفس می باشد شکست خورده:

2- نفس:

و آن اساس بلاء و خانه دردها است که ... اگر در آن علت همه دردها (أنا) (منیت) نبود، شیطان هم هیچ راه نفوذی بر انسان نداشت ... و شیطان که لعنت خدا بر او

باد یا آنچه در نفس انسان ا ست برای ضربه زدن به او بکار می گیرد و آن منیت یا أنا می باشد، و سلاح شیطان نفس و منیت انسان است

جهاد درب بهشت است احمد الحسن ص 15....

نیز در کتاب دیگرش تصریح میکند راهی که شیطان به وسیله آن انسان را منحرف میکند منیت است

پس مواظب باشید که ابلیس شما را از راه به در نکند و به بیماری خود (منیت) شما را دچار نسازد

خطاب به طلبه حوزه های علمیه احمد الحسن ص4..

2- امام حسین علیه السلام بت پرست بود

احمد بصری صراحتا مدعی شد طبق دعای عرفه در وجود امام حسین علیه السلام شک و منیت وجود داشته که این منیت و ظلمت شاخه ای از شرک است.

از طرفی در کتاب دیگرش تصریح می کند که از جمله بت های مورد پرستش انسان، بت منیت است، لذا نتیجه این می شود که امام حسین علیه السلام بت پرست بودند و بتی که حضرت پرستش می کردند همان منیت ایشان بوده است:

و من از شر منیت به خدا پناه می برم بنده فقیر مسکین بینوا در میان دستان خداوند ، هر عاقلی که طالب حقیقت است را دعوت می کنم تا تبری به دست گرفته همانگونه که ابراهیم(ع) بدست گرفت و همه بتهایی را که غیر از خداوند

مورد پرستش قرار می گیرند را نابود سازد از جمله بت موجود انسان که منیت است.

خطاب به طلبه حوزه های علمیه احمد الحسن ص8...

3-امام حسین علیه السلام به جهالت و کوردلی نزدیک بود

احمد تصریح می کند: هر کس منیت داشت یعنی دچار ظلمت شده و به همین دلیل، انسان جاهل و کوردلی است:

نفس انسانی، نور و ظلمت است آدمی به مقدار سیطره ی نور و واپس گرایی ظلمت در نفسش، به پروردگارش شناخت و معرفت می یابد ... نور هو است و ظلمت منیت می باشد هرگاه در مقابل هو بگویی من، میبینی که ظلمت در نفس تو گسترش یافته است و شما از معرفت دور شده ای و بیش از پیش به جهل و کوردلی نزدیک گشته ای.

پاسخ های روشنگر احمد الحسن ج4 ص60....

4- امام حسین علیه السلام نمیتواند خلیفه خدا باشد

احمد هنبوشی تصریح می کند که از جمله راه های شناخت خلیفه خدا دارا بودن سلاح انبیاء و اولیاء است و سلاح را هم به علم و حکمت تشبیه می کند، و کسی میتواند به این علم و حکمت برسد که منیتی در وجود وی نباشد پس کسی که دچار منیت باشد نمیتواند خلیفه خدا باشد:

اما راه دوم: برای شناخت خلیفه خدا در زمینش همان سلاح انبیاء و اوصیاء است و آن علم و حکمت می باشد ... و برای انسان لازم و ضروری است که از (أنا) منیت جدا شود تا حکمت و علم آنها برای وی آشکار گردد و خداوند سبحان توسط آن بر ملائکه احتجاج کرد: وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

جهاد درب بهشت است احمد الحسن ص68...

5-تشکیک در خداوند ثمره منیت

معنای جنگ در اینجا همان جنگ حقیقی با منیت است که آن یک حجاب ظلمانی در نفس انسانی است که به نور خداوند سبحان تشکیک وارد می کند و آن را در عالم مادی حبس می کند.

پاسخ های روشنگرانه احمد بصری ج5 ص6...

3– سخن احمد بر ضد احمد

اعتراف احمد بصری به حقیر و ذلیل بودن و گنهکار بودنش

اگر قرار باشد ما هم به همان روش احمد ظاهر سخن را حجت قرار دهیم پس احمد بصری و طرفدارن وی باید بپذیرند که او یک شخص جاهل و گنهکار است چرا که خودش چنین گفته:

من بنده ای حقیر بی ارزش، ذلیل، کم عمل و کثیر الخطا ...

جوابهای روشن کننده از راه امواج قسمت اول ص 18...

پس با توجه به منهج احمد بصری او هم انسانی حقیر می با شد و هم ذلیل و کثیر الخطا و بی ارزش، حال آیا کسی حاضر است از چنین انسانی پیروی کند و او را امام خویش قرار دهد.

احمد بصری: من از همه مردم پست تر هستم

و باز هم طبق منهج احمد که ظاهر سخن را شرط می داند احمد بصری پست ترین انسان روی زمین است چرا که وی خود چنین سخنی را گفته است:

من بنده ی بینوا همه ی شما را بهتر و برتر از خود می بینم

خطبه حج سید احمد الحسن ص 7...

احمد بصری: من از سگ مریض هم کمتر هستم

مدرک بعدی در مورد شخصیت احمد بصری سخن وی می باشد که تصریح کرده است از سگ مریض(هار) هم کم تر است:

و من بنده حقیر هرگز حتی به ذهنم خطور نمی کند که از یک سگ مریض نیز بهتر باشم

جوابهای روشن کننده از راه امواج احمد الحسن قسمت اول ص16...

پاسخ اتباع احمد:

دلیل این سخنان احمد نداشتن منیت است

احمد بصری در حالی مدعی است که امام حسین علیه السلام دارای منیت و حتی شرک نفسانی بوده که پیروان وی بعد از نقل این سخنان سخیف احمد علت بیان آن را نداشتن منیت و کبر و غرور وی در درگاه خداوند می دانند،

نتیجه اینکه احمد بصری افضل از ائمه می باشد چون آنان دارای منیت بودند ولی احمد بصری خیر!

او در کتاب وصـــی و فرســـتاده امام مهدی در کتاب های تورات و انجیل و قرآن چنین میگوید:

و من بنده حقیر هرگز حتی به ذهنم خطور نمی کند که از یک ســـگ مریض نیز بهتر باشـــم بلکه خود را گناهی بزرگ می بینم که بین دســـتان خداوند مهربان و دلسوز ایستاده است

شرح پاورقی

و این همان موضوعی است که سید احمد الحسن برای هدایت مردم بسوی شناخت خلیفه خدا آنرا مطرح نمود و اینکه او حجت خدا بر روی زمین و مخلوقات می شود و آن کشتن و از بین بردن خودخواهی و منیت است بطوریکه شخص خود را چون شـیء از اشـیاء بحسـاب نمی آورد... سـید وجود خود در برابر وجود خدا را یک گناه بزرگی می داند و این یک جایگاه عظیم و بزرگی است پس انسان یک

بار خودش را نبیند و خداوند مقامی از مقامات را به او می دهد، ولیکن سید به جاهای بزرگتر و بالاتر از اینها ر سیده که او به خودش یک نگاهی می اندازد ولی این نگاه به معنی مقدس شمردن خود نمی باشد. به خود بعنوان یک گناه نظر میاندازد وبدین طریق مقامهای خیلی اعظم و بزرگ را بدست آورد.

وصی و فرستاده امام مهدی در کتاب های تورات و انجیل و قرآن تحلیل و تحقیق شیخ صادق محمدی ص28...

با توجه به این سخن، چگونه ما کسی را برای خودمان امام قرار دهیم که معترف است ما از او بهتر و برتر هستیم؟! و حتی اعتراف میکند که از سگ مریض هم کمتر است! در حالی که در روایات و احتجاجات ائمه علیهم السلام به وفور این مطلب نمایان است که آنها خود را برتر از دیگران و حتی انبیاء معرفی کرده اند، و چقدر این سخن شبیه اولین سخنرانی خلیفه اول است که بعد از غصب خلافت به مردم گفت: من از شما بهتر نیستم! و یکی از اشکالاتی که شیعه در رد خلافت ابوبکر مطرح میکند استناد به همین خطبه وی میباشد که احمد هم شبیه به همین حرف را میگوید

4– تناقضات احمد:

احمد: هیچ شرکی در من وجود ندارد

احمد در حالی امام حسین علیه السلام را مشرک خطاب کرده که در کتاب متشابهات تصریح میکند خودش به عنوان مهدی اول از هرگونه شرک و منیت پاک است:

أما فی ز من الظهور فالذی یحتاج له الفتح هو المهدی الاول وهو الخائف المبدل من بعد خوفه أمنا و المطلوب له أن:یعبدک لایشرک بک شیئا أی أن ترفه عن صفحۀ وجوده الانا فی أنات أی أن یفتح له

المتشابهات احمد ج4 ص93...

اما در زمان ظهور، کسی که نیازمند فتح حجاب است مهدی اول می باشد.

او همان امنیت یافته بعد از خوف و هراس می باشد و نیازمند (عبادت تو بدون هیچ شرکی) یعنی وجودش از منیت پاک گردد و فتحی برای او حاصل گردد.

متشابهات احمد الحسن ج4 ص108...

وی در کتاب دیگرش به صراحت مدعی میشود عملش برای خدا خالص و بدون هیچ منیتی بوده است و این تفضل خدا بر اوست:

پرسش412:

آقای من،خداوند عوض شهادت امام حسین(ع) سه امر معروف داد و خداوند در عوض به صلیب کشیدن و قتل شبیه عیسی به جای حضرت عیسی چه داده است؟

پاسخ:..اما چه چیزی بر مصلوب تفضل نمود؟ و بر وی قبل و بعد با نعمت هایی بزرگ تفضل و بخشش نمود و بزرگترین نعمت این بود که عملش خالص برای خداوند بود

پاسخ های روشنگر احمد بصری ج5 ص25....

5– شرح استغفار ائمه علیهم السلام

احمد بصری با استفاده از ظاهر قطعه ای از دعای عرفه چنین توهینی بر امام حسین علیه السلام روا داشت، در حالی که این ادعیه نه به این عنوان است کهائمه گنهکار هستند بلکه علمای شیعه به این مهم ا شاره کرده اند که ر سول الله و ائمه اطهار صلوات الله علیه و علیهم نه تنها در مقام بندگی و عبادت، اوج ذلت و خواری را در مقابل خداوند متعال دارند، که با این کار نحوه عبادت صحیح و اوج بندگی را به مردم یاد میدهند.

بعنوان مثال وقتی رسول الله صلی الله علیه وآله فرمودند :

صلوا کما رأیتمونی أصلی (آنچنان که من نماز میخوانم ، شما هم نماز بخوانید)

نه تنها نیت ایشان برای نماز ، برای تقرب الهی بوده بلکه در آن لحظه در مقام تعلیم مردم نیز بوده اند . لذا سخنان معصومین در راز و نیاز کردن با خالق متعال را هم میتوان در مقام بندگی ایشان دانست و هم در مقام تعلیم مردم.

جالب اینکه خود احمد بصری هم به این نکته اشاره کرده است.

احمد بصری که مدعی است به جای حضرت عیسی علیه السلام به صلیب کشیده شده، بر روی صلیب سخنی میگوید که نشان دهنده جهل و اعتراض وی به خداوند است، اما احمد مدعی شده که این سخن به دلیل اعتراض به خداوند یا جهل نیست بلکه دلیل آن تعلیم مردم بوده است.

آخرین کلمات این وصی به هنگام مصلوب کردنش این بود: (ایلیا ایلیا لما شبقتنی) الهی الهی چرا مرا ترک کردی... این وصی این کلمات را به جهت ندانستن دلیل نازل شدنش یا اعتراضی بر دستور خداوند تعالی نگفته است بلکه سوالی است که درون خود، جواب نهفته ای دارد، سوال و جوابی که خطاب به مردم می گوید: بفهمید و بدانید که چرا نازل شدم و چرا به صلیب کشیده شدم و چرا کشته شدم. به خاطر این که اگر این سوال دوباره تکرار شود شما یک بار دیگر در این امتحان شکست نخورید.

شبیه عیسی و مصلوب کیست عبدالرزاق الدیروای ص273...

همانگونه که مشخص است احمد سخنان خویش را که نشان دهنده جهل و اعتراض به خداوند است را تاویل به تعلیم برای مردم نمود، ولی سخنان ائمه و امام حسین علیهم السلام را نه تنها تاویل نکرد بلکه به صراحت ادعا کرد امام حسین علیه السلام مشرک بوده است.

6– آیه تطهیر و رد ادعای احمد

احمد در حالی گستاخانه حضرت را مشرک می داند که قرآن صراحتا حضرت حسین و اهل بیت علیهم السلام را از هر رجس و پلیدی مبراء کرده است،

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً

ای اهل بیت، خدا می‌خواهد پلیدی را از شما دور کند و شما را پاک دارد.

احزاب 33

آیا شرک و منیت و شک و ظلمت رجس و پلیدی نیست؟

یکی از اصلی ترین ممیزهای تشیع با دیگر مذاهب اسلامی اعتقاد به عصمت ائمه علیهم السلام می باشد که هم قرآن به آن تصریح دارد و هم خود ائمه.

لذا این سخن احمد بصری علاوه بر تهمت و توهین به امام حسین و انبیاء و ائمه دیگر علیهم السلام، دور بودن او از مکتب تشیع را ثابت می کند.

7– شک و اهل بیت علیهم السلام!

احمد بصری تصریح کرده بود که در وجود امام حسین علیه السلام شک وجود داشته است در حالیکه این خلاف روایات ائمه می باشد.

مرحوم کلینی در یک روایت طولانی به سند صحیح اعلائی و چندین سند صحیح دیگر از امام صادق علیه السلام چنین نقل کرده است:

بَابُ مَا نَصَّ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ وَ رَسُولُهُ عَلَى الْأَئِمَّةِ ع وَاحِداً فَوَاحِداً

1- عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى عَنْ يُونُسَ وَ عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ أَبِي سَعِيدٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى عَنْ يُونُسَ عَنِ ابْنِ مُسْكَانَ عَنْ أَبِي بَصِيرٍ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ ... وَ لَكِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ أَنْزَلَهُ فِي كِتَابِهِ تَصْدِيقاً لِنَبِيِّهِ ص- إِنَّما يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً فَكَانَ عَلِيٌّ وَ الْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ وَ فَاطِمَةُ ع فَأَدْخَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ص تَحْتَ الْكِسَاءِ فِي بَيْتِ أُمِّ سَلَمَةَ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ أَهْلًا وَ ثَقَلًا وَ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي وَ ثَقَلِي ... إِذاً لَقَالَ الْحُسَيْنُ ... أَذْهَبَ اللَّهُ عَنِّي الرِّجْسَ ... ثُمَّ صَارَتْ مِنْ بَعْدِ الْحُسَيْنِ لِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ثُمَّ صَارَتْ مِنْ بَعْدِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ إِلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ع وَ قَالَ الرِّجْسُ هُوَ الشَّكُّ وَ اللَّهِ لَا نَشُكُّ فِي رَبِّنَا أَبَداً.

- مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ خَالِدٍ وَ الْحُسَيْنُ بْنُ سَعِيدٍ عَنِ النَّضْرِ بْنِ سُوَيْدٍ عَنْ يَحْيَى بْنِ عِمْرَانَ الْحَلَبِيِّ عَنْ أَيُّوبَ بْنِ الْحُرِّ وَ عِمْرَانَ بْنِ عَلِيٍّ الْحَلَبِيِّ عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع مِثْلَ ذَلِكَ.

ابو بصیر گوید: از امام صادق از سخن خدای عز و جل پرسیدم، امام فرمود:

... خدای عز و جل برای تصدیق پیغمبرش بیان آن حضرت را در کتابش نازل فرمود:

«خدامیخواهد ناپاکی را از شما اهل این خانه ببرد و پاکیزه تان کندپاکیزه کامل »

و علی و حسن و حسین و فاطمه علیهم السلام در خانه ام سلمه بودند که پیغمبر صلّی الله علیه و آله آنها را زیر عبا گرد آورد و سپس فرمود:

خدایا هر پیغمبری اهل و حشمی داشت، و اهل و حشم من اینهایند، ...

... در آن صورت حسین علیه السلام میگفت: ... خدا ناپاکی را از من برده، و بعد از حسین برای علی بن الحسین قرار گرفت، و بعد از علی بن الحسین برای محمد بن علی، آنگاه امام فرمود : مقصود از ناپاکی همان شک است ، بخدا قسم ما درباره پروردگار خود هرگز شک نکنیم.

الکافی (ط - الإسلامیة) ؛ ج1 ؛ ص286-287

و حتی در همین دعای عرفه امام حسین(ع) تصریح میکند که اهل بیت طاهر و مخلَص هستند:

وصَلَّى اللهُ عَلى خِيَرَتِهِ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطّاهِرِينَ الْمُخْلَصِينَ وَسَلَّمَ

و درود و سلام خدا بر بهترین برگزیده از خلقش محمّد خاتم پیامبران، و اهل بیت پاک و پاکیزه و ناب گشته او باد.

به امید بیداری در دام افتادگان احمد بصری

برای ما نه، برای حسین و هم حیدر

برای ما نه، برا و به خاطر مادر

برای ما نه، برای شفای آن جگر

که از سموم معاویه گشته است پر پر

برای ما نه، برای رقیه و اصغر

برای ما نه، برای علیِّ نِ الاکبر

برای چشم ابا الفضل، برای اشک علی

به حق خالق و اللّه و ربّ لم یزلی

بیا ظهور کن ای تو یوسف زهرا

برای خاطر ما نه، به خاطر زهرا

بیا که شیعه دگر صبر و تاب نی دارد

انصار المهدی عجل الله فرجه

بیا که شیر به پستان، رباب نی دارد

به خاطر سر عباس و قلب پاره ز تیر

بیا به اشک حسینت تو انتقام بگیر

چقدر در طلب تو زدیم ناله ز دل

بیا که تا تو نیایی نه حل شود مشکل

تو قلب فاطمه هستی، امیر قلب منی

کی آیی شمشیر خود را به آن سه تا بزنی؟

بیا بیا تو رو زینب بیا بیا مهدی

بیا بیا تو رو زینب بیا بیا مهدی

کانال علمی تحقیقاتی شکست یمانی

https://t.me/sistanymogtahed

مدیریت کانال

⊹ سید مهدے مجتهد سیستانی ⊹

sydmojtahed@

انجمن علمی_فرهنگی أنصار المهدی عج

« اولین مجموعه تخصّصی مهدویت و نقد مدّعیان دروغین »

❶◈ گروه انصار المهدی عج ↓↓

https://t.me/ansar_almahdi_1

❷◈ کانال انجمن علمی تحقیقاتی انصارالمهدی عج ↓↓

https://t.me/ansar_almahdi_ngo

❸◈الإثنی عشریة↓↓

https://t.me/antimortad

❹◈فهرست کانال الإثنی عشریة↓↓

https://t.me/esnaasharieh

❺◈ اینستاگرام انجمن انصار المهدی عج ↓↓

https://instagram.com/ansar_almahdi_ngo?igshid=1sisfu7z722kt